

Czwartek, 15.11.2012

Przygotowanie: Bractwo św. Zofii

ADORACJA: WIARA CELEBROWANA W LITURGII

2. „Celebracja liturgii przez Kościół”

MODLITWA O DAR ADORACJI NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

Wystawienie Najświętszego Sakramentu. Śpiew: *Kłaniam się Tobie.*

P: Przed Tobą, o Jezu, zgina się każde kolano istot niebieskich i ziemskich i podziemnych. Wobec Twojej wielkości i Twego Majestatu wszystkie stworzenia są prochem i niczym. Ty jednak pochylasz się nad nami z miłością. Podnosisz nas z nizin naszej egzystencji, oczyszczasz z brudu naszych grzechów i zapraszasz do udziału w Twoim boskim życiu. To Ty jesteś Dawcą życia, Ty obdarzasz szczęściem i wlewasz w nasze serca nadzieję. Dziś wyznajemy wiarę w Twoją wszechmoc i Twoją nieskończoną miłość. Wyznajemy wiarę w Twoją obecność pośród nas w Najświętszym Sakramencie i prosimy z pokorą, abys tę wiarę umocnił i sprawił jej wzrost. Panie, przymnóż nam wiary.

Aklamacja po każdym wezwaniu: *Panie, przymnóż nam wiary.*

L1: Prosimy Cię, Panie, przymnóż nam wiary w Twoją obecność pośród nas w Najświętszym Sakramencie, abyśmy częściej przychodzili na adorowanie Ciebie, naszego Pana i Zbawiciela.

L2: Prosimy Cię, Panie, umocnij naszą wiarę i wzbudź w nas pragnienie trwania przed Tobą na adoracji pełnej miłości.

L3: Prosimy Cię, Panie, udziel nam łaski głębszego zjednoczenia z Aniołami i Świętymi w ich adorowaniu Ciebie.

Chwila ciszy.

L1: Wejrzyj, Panie, na naszą wspólnotę parafialną i umocnij wiarę wszystkich jej członków, abyśmy nigdy nie zostawiali Cię samego w naszym kościele.

L2: Wejrzyj, Panie, na naszą wspólnotę i przymnóż wiary dorosłym, młodzieży i dzieciom, aby rosła liczba tych, którzy z potrzeby serca adorują Ciebie.

L3: Wejrzyj, Panie, na naszą wspólnotę i odnow naszą wiarę, abyśmy umieli przeżywać celebrację i adorację Eucharystii jako centrum całego życia tej wspólnoty.

Chwila ciszy.

L1: Poślij nam, Panie, apostołów adoracji, abyśmy ukazywali nam jej znaczenie w życiu osobistym i wspólnotowym.

L2: Poślij nam, Panie, nauczycieli adoracji, abyśmy dzięki ich pomocy nieustannie wzrastali w tej umiejętności Świętych.

L3: Poślij nam, Panie, świadków adoracji, abyśmy umacniali się ich gorliwością i wytrwali w naszych postanowieniach.

Chwila ciszy.

P: Dziękujemy Ci, miłosierny Jezu, za dar adoracji i wszelkie udzielone nam łaski. Ty jesteś naszym Stwórcą i Zbawcą. Od Ciebie pochodzą nasze dobre pragnienia i zamiary. Twój Duch uzdalnia nas do życia zgodnego z wolą Ojca. Prowadź nas, mocą tego Ducha, abyśmy w tym Roku

Wiary, odnowili i pogłębili wiarę w Twoją obecność pośród nas w Najświętszym Sakramencie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Śpiew: *Duchu Święty, przyjdź prosimy.*

CELEBRACJA LITURGII PRZEZ KOŚCIÓŁ

P: Panie Jezu, dziękujemy Ci za Twoją obecność w Najświętszym Sakramencie. Poszukujemy Cię nieustannie i wychwalamy w liturgicznej celebracji. Staramy się dziś utwierdzić w wierze, że w liturgii włączasz nas do współpartnerstwa..

Modlitwa w ciszy.

L1: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego: „Liturgię celebryje cała *wspólnota*, Ciało Chrystusa zjednoczone ze swoją Głową. Czynności liturgiczne nie są czynnościami prywatnymi, lecz kultem Kościoła, będącego «sakramentem jedności», a Kościół to lud święty, zjednoczony i zorganizowany pod zwierzchnictwem biskupów. Dlatego czynności liturgiczne należą do całego Ciała Kościoła, uwidaczniają je i na nie oddziałują. [...] W celebracji sakramentów całe zgromadzenie jest więc "liturgiem", każdy według swojej funkcji, ale "w jedności Ducha", który działa we wszystkich. W odprawianiu liturgii każdy spełniający swą funkcję, czy to duchowny, czy świecki, powinien czynić *tylko to i wszystko to*, co należy do niego z natury rzeczy i na mocy przepisów liturgicznych” (KKK 1140,1144).

Chwila ciszy.

L2: Z katechezy biskupa Wacława Świerżawskiego: „Wiele jest tekstów, które mówią, że chrześcijanie gromadzili się przez całe wieki, aby słuchać Słowa i sprawować obrzędy nad chlebem i winem. Po dziś dzień czynimy to samo. Wszystko to jest bowiem faktem, który trwa w historii do dzisiaj i my w tym wydarzeniu uczestniczymy, my je sami tworzymy. I my jesteśmy odpowiedzialni za to, aby wydarzenie to miało sens dla nowych wciąż pokoleń ludzi, którzy – jak samemu można zauważyć – już bardzo często nie wiedzą, o co w nim chodzi. A przecież ten gest gromadzenia się razem, aby słuchać słowa Bożego, aby powtarzać czynności Ostatniej Wieczerzy, aby przez nie i przez słowa wypowiedane nad chlebem i winem Bóg nadal przez Chrystusa przyciągał swój lud, jest najważniejszym gestem objawiającego się Boga.

To wielkie słowa. Bóg bowiem chce nadal objawiać się przez Jezusa Chrystusa i przez nas. Bóg w Jezusie Chrystusie włącza nas do współpartnerstwa. Jednych do ściślejszego, innych do dalszego. Bliżej stoi kapłan, dalej stoi lud. Ale wszyscy stoją razem i wszyscy tworzą jedno wielkie zgromadzenie ludu Bożego, które ma być dla innych ludzi czytelnym znakiem żyjących w Chrystusie.” (Eucharystia Chrystusa i Kościoła, s. 374).

Chwila ciszy.

L3: Panie Boże, przez naukę Kościoła przybliżasz nam dziś odpowiedź na pytanie – kto celebryje liturgię.

- Wychwalamy Cię, Panie, bo dzięki uczestnictwu w liturgii Kościoła, możemy nie tylko doświadczyć bycia *wspólnotą*, ale także w sposób rzeczywisty sprawować święte czynności. Powtarzamy wezwanie: Bądź pochwalony, Panie.

- Pochwalony bądź, Panie, który sprawiasz, że gdy na liturgii gromadzimy się razem, jesteśmy Twoim Ciałem. Bądź pochwalony, Panie.

- Pochwalony bądź, Panie, za Twoje pragnienie objawiania się światu przez nas. Bądź pochwalony, Panie.

Śpiew: *Jeden chleb.*

L1: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego: „Celebracja sakramentalna jest spotkaniem dzieci Bożych z Ojcem w Chrystusie i Duchu Świętym; spotkanie to wyraża się jako dialog przez czynno-

ści i słowa. Z pewnością same czynności symboliczne mają już jakąś wymowę. Słowo Boże oraz odpowiedź wiary powinny jednak towarzyszyć im i ożywiać je, by ziarno Królestwa wydało owoc na dobrej ziemi. Czynności liturgiczne oznaczają to, co wyraża słowo Boże: bezinteresowną inicjatywę Boga, a zarazem odpowiedź wiary Jego ludu.” (KKK 1153).

Chwila ciszy.

L2: Z katechezy biskupa Wacława Świerzawskiego: „W naszym kościele symbolika tego misterium jest bardzo czytelna: na ołtarzu leży Chleb, którym się karmimy. A nad ołtarzem – duży krzyż, który jest drogą do Ojca. Hostia, krzyż i Ojciec, który jest osiągalny przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym. Wymowa tej symboliki, skierowana do ludzi zgromadzonych wokół ołtarza, jest prosta i jednoznaczna: pójďte podziękować Ojcu za Chleb, dzięki któremu otwarty jest dostęp do Niego! Uczestnicząc w Eucharystii – zgromadzeni, pożywający Chleb i pełni miłości – „wracamy” do domu Ojca: patrząc widzimy, słuchając słyszymy, poznając rozumiemy, tak jak to było „na początku”, kiedy Bóg przechadzał się po raj. A dzieje się tak i teraz, bo radość przepęnia nasze serca. Dzięki darowi Ciała stajemy się znowu członkami wspólnoty Ojca, Syna i Ducha Świętego.” (Eucharystia Chrystusa i kościoła, s. 14).

Chwila ciszy.

L3: Panie Boże, dziś pomagasz nam lepiej rozumieć – jak celebrować liturgię.

- Wychwalamy Cię, Panie, bo w celebracji możemy się z Tobą spotkać i nawiązać rozmowę przy pomocy symbolicznych czynności i słów. Bądź pochwalony, Panie.

- Pochwalony bądź, Panie, który w tak prostych znakach: wody, chleba, krzyża odsłania nieskończoną miłość do nas. Bądź pochwalony, Panie.

- Pochwalony bądź, Panie, za Twoje słowa, które niestrudzenie do nas kierujesz i za otwartość na naszą na nie odpowiedź. Bądź pochwalony, Panie.

Śpiew: Miłość, którą jest Bóg w nas.

L1: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego: „Święta Matka Kościół uważa za swój obowiązek obchodzić w czcigodnym wspomnieniu zbawcze dzieło swego Boskiego Oblubieńca przez cały rok w ustalonych dniach. Każdego tygodnia Kościół obchodzi pamiątkę Zmartwychwstania Pańskiego w dniu, który nazwał Pańskim, a raz w roku czci je także razem z Jego błogosławioną Męką na Wielkanoc, w to swoje największe święto. Z biegiem roku Kościół odsłania całe misterium Chrystusa... W ten sposób obchodząc misteria Odkupienia, Kościół otwiera bogactwa zbawczych czynów i zasług swojego Pana, tak że one uobecniają się niejako w każdym czasie, aby wierni zetknęli się z nimi i dostąpili łaski zbawienia” (KKK 1163).

Chwila ciszy.

L2: Z katechezy biskupa Wacława Świerzawskiego: „Tu dochodzimy do istotnego punktu naszych rozważań o roku liturgicznym: Chrystus odszedł do Ojca, ale równocześnie pozostał z nami aż do skończenia świata w liturgii, zwłaszcza w jej centrum, w Eucharystii. Wszystko, co można było zobaczyć i czego dotknąć w Chrystusie, przeszło do sakramentów – i w nich zostało ukryte.

Czym było spotkanie z Chrystusem za Jego ziemskiego życia, tym teraz jest liturgia Kościoła – liturgiczne terminy *hodie* („dzisiaj”), *hic et nunc* („tu i teraz”) mówią o aktualności i realności tego spotkania. A wraz z obecnością Chrystusa w sakramentach uobecnia się całe Jego zbawcze misterium.” (Rok liturgiczny nasza drogą z Chrystusem, s.11)

Chwila ciszy.

L3: Panie Boże, Ty sprawiasz, że możemy też z wiarą przyjmować odpowiedź na pytanie – kiedy liturgia jest celebrowana.

- Cały Kościół wychwala Cię, Panie, każdego dnia, bo chcesz, by Twoje zbawienie mogło dotrzeć do każdego człowieka. Bądź pochwalony, Panie.

- Pochwalony bądź, Panie, gdy - dzięki liturgii - Twoją mękę, śmierć i zmartwychwstanie przeżywać możemy dziś. Bądź pochwalony, Panie.

- Pochwalony bądź, Panie, gdy tu i teraz jesteś w Hostii z nami. Bądź pochwalony, Panie.

Śpiew: *Przychodzisz Panie mimo drzwi zamkniętych, lub Pan blisko jest.*

L1: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego: „Kult Nowego Przymierza "w Duchu i prawdzie" (J 4, 24) nie jest związany z jakimś określonym miejscem na zasadzie wyłączności. Cała ziemia jest święta i powierzona ludziom. Gdy wierni gromadzą się w jakimś miejscu, są "żywymi kamieniami", zebraniymi w celu "budowania duchowej świątyni". Ciało Chrystusa Zmartwychwstałego jest **duchową** świątynią, z której tryska źródło wody żywej. Wszczepieni w Chrystusa przez Ducha Świętego, "jesteśmy świątynią Boga żywego" [...]

Świątynia **widzialna** symbolizuje dom ojcowski, do którego zdąża Lud Boży i w którym Ojciec "otrze z ich oczu wszelką łzę". Dlatego też świątynia jest szeroko otwartym i gościnnym domem wszystkich dzieci Bożych." (KKK 1179, 1186).

Chwila ciszy.

L2: Z katechezy biskupa Wacława Świerżawskiego: „Już nieraz przypominaliśmy i pouczaliśmy, że świątynia z kamieni, z cegieł, z elementów widzialnych jest tylko znakiem świątyni duchowej. Ta widzialna – nasza – została wybudowana siedemset lat temu. W podwójnym celu: aby tutaj wielbić Boga Jedyne w Trójcy – Ojca, Syna i Ducha – i aby wielbiąc Go tutaj otrzymywać od Niego światło, które nas wewnętrznie przekształca, dając nam wiarę, nadzieję i miłość.

Ten proces zwiemy inaczej uświęceniem. Wspomina o tym we wspaniałym skrócie List Pawła do Efezjan:

L3: „Nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga - zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus. W Nim zespalana cała budowla rośnie na świętą w Panu świątynię, w Nim i wy także wznosicie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha.” (Ef 2, 19-22)

L2: A więc w świątyni, która jest znakiem, mamy realizować rzeczywistość. Mamy doświadczyć tej Rzeczywistości – i ona ma zaświadczyć o tym, że ten proces dokonuje się i postępuje, że dojrzewa.

Dokonuje się on dzięki sakramentom, a zwłaszcza Eucharystii, która zawiera obecnego Jezusa Chrystusa. To On jest kamieniem węgielnym naszej świątyni, bo On jest sam świątynią. Dla nas to są bardzo często tylko symboliczne określenia – natomiast Żyd mieszkający nad Jordanem wiedział, co znaczy świątynia. Przodkowie jego wznosili przez kilkadziesiąt lat wspaniały przybytek Bogu Jedynemu i wierzyli, że On jest tam obecny.

Ale chyba i oni byli zaszokowani tym, czym my dzisiaj jesteśmy zaszokowani: że jedyną istniejącą świątynią jest Ciało Chrystusa. To jest tak skondensowany skrót, że przez całe życie chodząc do świątyni-znaku – kamiennej, z cegieł, z drewna – uczymy się, co to znaczy, że Ciało Chrystusa jest świątynią. Ciało Zmartwychwstałego, które my, jako żywe komórki, żywe kamienie, powoli budujemy, ten wspaniały wielki gmach nowej świątyni: ‘Oto czynię wszystko nowe’.” (Pan jest z nami, s.550).

Chwila ciszy.

L3: Panie Boże, Ty dajesz naszej wierze odpowiedź na pytanie – gdzie sprawujemy liturgię.

- Wysławiamy Cię, Panie, w tym kościele, bo jest dla nas domem, gdzie nas zapraszasz. Bądź pochwalony, Panie.

- Pochwalony bądź, Panie, bo sprawiasz, że każdy z nas jest potrzebny i niezastąpiony stając się częścią Twojej świątyni. Bądź pochwalony, Panie.

- Pochwalony bądź, Panie, za Twoje pragnienie, by cały Lud Boży znalazł się w wieczności w domu Ojca. Bądź pochwalony, Panie.

Śpiew: *O Panie, spraw, bym był świątynią.*

MODLITWA NA ROK WIARY

P: Zbawicielu świata, dziękujemy Ci za dar wspólnej modlitwy i adoracji. Przy Tobie rośnie nasza wiara, umacnia się nadzieja, rozpala się miłość. Kończąc naszą wspólną modlitwę, gorąco prosimy Cię o pomnożenie naszej wiary. Spraw, aby nasza wiara stawała się coraz mocniejsza i aby coraz bardziej przemieniała nasze życie. Po tej modlitwie pozostaniemy na dłuższej adoracji w ciszy.

L1: Panie Jezu, Synu Boga żywego, przymnóż nam wiary w Twoje słowo, w którym ukryta jest prawda i w którym Ty sam jesteś obecny. Otwórz nasz umysł i serce, abyśmy uważnie słuchali słów Ewangelii i gorliwie poznawali Twoją naukę, przekazywaną przez Kościół. Ześlij na nas swego Ducha, aby doprowadził nas do całej prawdy.

Śpiew: *Panie, przymnóż nam wiary.*

Pa - - nie, przy-mnóż nam wia-ry !

L2: Zbawicielu świata, przymnóż nam wiary w Twoje zbawcze działanie w sakramentach świętych i Twoją obecność pośród nas w znaku chleba. Niech nasza wiara objawi się w chętnym przychodzeniu na adorację i pełnym zaangażowaniu w przeżywanie sakramentów, szczególnie Eucharystii.

Śpiew: *Panie, przymnóż nam wiary.*

L3: Jezu, Synu Maryi, przymnóż nam wiary w Twoją obecność w nas samych i w innych ludziach. Nie pozwól nam zapomnieć o Twoich słowach: „Cokolwiek uczyniliście jednemu z najmniejszych, Mnieście uczynili”. Dodaj nam siłę, abyśmy służyli Ci w ludziach, do których nas posłałeś.

Śpiew: *Panie, przymnóż nam wiary.*

P: Przyjmij, miłosierny Jezu, naszą pokorną modlitwę o pomnożenie wiary. Niech ona kształtuje całe nasze życie i doprowadzi nas do Ciebie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Śpiew, np.: *Przyjdę do was w moim Duchu.*

Adoracja w ciszy.